

ČEKÁM NA LEPŠÍ ČASY

Jana Marxtová
Snímky Iva Haj, Profimedia.cz, VLM a archiv

Zpěvačka **Leona Machálková** musela pověsit profesi na hřebík, ale i na neveselých časech se snaží najít pozitivita. Třeba to, že může trávit víc času se synem. Oslavili spolu jeho osmnáctiny, a přestože by teď mohl jít svou cestou, pořád je oba těší být spolu.

› Jaký to byl pocit, vědět, že teď už je Artur dospělý?

Paradoxně se z toho životního zlomu moc neradoval, protože říkal, že je škoda, že už nebude dítě. S ujištěním ode mě, že bude do konce mých dnů mým dítětem, to vzal. Inu, jako dospělý už bude muset být i více zodpovědný. Momentálně si dělá autoškolu a těší se, že bude moct jezdit autem i na skútru a oficiálně si může dát pivko s kamarády. A moje pocity? Ty jsou smíšené. Přiju mu tu energii, se kterou si užívá svá mladá léta, ale tak trochu mě to i dojíká.

› Myslíte někdy na chvíli, jaké to bude, až vyletí z hnízda?

Přiznám se, že jsem to i trochu oplakala, ale to je asi normální. Mám ho moc ráda, tolik jsme toho spolu prožili i zažili, a stále v něm vidím toho chlapečka, navzdory jeho mohutné postavě a velikosti bot 48. Navíc je roztomilej, a tím mi to zhoršuje. Nicméně musím říct, že jsem se mu celý život snažila dávat velký prostor a svobodu, viděla jsem, jak to umí ocenit, raduje se z toho, a navíc nás to vždy semklo, utužilo náš vztah a vzájemnou důvěru. V povaze mám velkou dávku sentimentu, takže já

jsem posmrkávala, už když opouštěl školku a stal se školákem. A teď ho za rok čeká maturita. Je to asi syndrom zralých matek... Nebo je to tím, že jsem moravské děvče a víc si všechno беру? Nevím.

„Těch deset dlouhých měsíců vařím, denně mám nějakou sportovní aktivitu, uklízím, ale zase to nepřeháním, více čtu knížky, denně si zpívám, cvičím na housličky i na klavír a chodím do přírody.“

V každém případě nechci nikdy naléhat a měnit jeho plány, jen aby vyhověl mamince. No, a až vyletí z hnízda, holt se zakousnu zase do jiných aktivit, na které bude o něco více času.

› Jakým profesním směrem ho to táhne?

Artur momentálně navštěvuje česko-anglické gymnázium a při-

pravuje se na anglickou maturitu. Rád by šel do světa na zkušenou a studovat design. Maluje, fotí, vymýšlí nejrůznější kreace, zajímá se o výtvarné umění napříč různými kulturami. Líbí se mu, když se spojuje staré s novým, různé kultury, hledá v tom harmonii. Tak uvidíme. Na druhou stranu ho baví ekonomie, což je opravdu kontrastní protipól, ale cit pro ekonomiku se vždy hodí.

› Co by se nejvíc zamlouvalo vám?

Ať už si vybere to, či ono, je pro mě nejdůležitější, aby byl šťastný. To je moje rada a recept na spokojený život – mít rád svoji práci, těšit se na ni.

› Vidíte v něm víc sebe, nebo jeho otce, výtvarníka Bořka Šípka?

Já se na něj vždy dívám jako na „něho“. Nejsem zrovna typ, který by říkal – to má po mně, taková jsem také byla a podobně. I když je asi přirozené, že se takové pocity vynořují. Vizualně se velmi podobá tatínkovi a má po něm i charakterové rysy, například trpělivost, jistý klid, který vyzařuje, odvahu zkusit něco nového. S Bořkem jsme se mu snažili mnohé ukázat, okomentovat, cestovali jsme a společně

O budoucnost

„Umím zastat – samozřejmě nekvalifikovaně – spoustu jiných profesí, ale vůbec neuvažuji, že bych se tím chtěla živit. Budu se držet ‚svého kopyta‘.“

O Bořku Šípkovi

„Rád dělal věci pořádně, ať šlo o cokoli, byť by to bylo třeba jen vaření. V tolika věcech mě kultivoval a otevřel mi oči... Byla by škoda, kdybych se toho nedržela. Je to takové moje světylko na cestu.“

poznávali. Dávno už na to navá-
a hledá sám. Dnes je příjemné,
spoustu věcí objevuje on mně.

**„Přijet jste někdy, že jste neměla
dětí? Nebyl na to správný čas,
ne?“**

Chtěla jsem vždy alespoň dvě
dětí, ale to nezáleželo jen na mně.
Přátka se to bohužel nepodařilo,
protože na to rozhodnutí musejí
dvě. Já jsem chtěla, partner už
ne. Nakonec jsme se rozešli. Jsem
šťastná, že mám zdravého
syna – to je silnější
přátelství. Lito mi to vlastně bylo
kvůli němu, že nemá sou-
se. V životě jsme si to ovšem
ně vynahrazovali přátelskými
s jinými dětmi a jejich ro-
ami. Osamoceni jsme se necí-
a zpestřovali jsme si život, jak
to šlo, hlavně aby se něco dělo
bylo veselo.

**„Pět let, co Bořek Šípek ze-
šel. Jak často si na něj vzpomene-
Kdy naposledy?“**

Nevím, kdy naposledy, ale často.
Jistě asi každý den. Je to i díky
trém, které máme doma, díky
o krásným předmětům, které se
nímají v naší domácnosti. Hodně
naučil, často jeho slova cituji.
Šípek rád dělal věci pořádně, ať šlo
okoliv, být by to bylo třeba jen
ení. Zanechal to na mně ná-
dky, ale už to tak nechám, z toho
elu neuhnu. V tolika věcech mě
tivoval a otevřel mi oči... Byla
škoda, kdybych se toho nedr-
a. Je to takové moje světýlko na
tu.

**„Dlouho jste tvořili pár, ale nikdy se
rozšli...“**

Nejedna žena mi dá za pravdu,
chlapi nechtějí nic řešit. Pro
řka nebyla svatba důležitá, vždy
dil, že podstatné je, že se máme
i a je nám spolu dobře. Netlačila
m na pilu, jak se říká, i když já
ch se svatbě nebránila. Minimál-
je to romantické a v rodině je na
vzpomínat.

**„Před Vánoci jste byla patronkou
mnoho z Adventních koncertů Čes-
televize. Byl věnován škole pro
i s kombinovaným postižením
Smiling Crocodile, s níž dlouhodobě**



Leona
Machálková
a Kamil
Střihavka
v muzikálu
Robin Hood



V roce 2015
si po boku
Michala
Necpála
zatančila
v soutěži
StarDance

1967
Narodila se 24. května
ve Zlíně, dětství prožila
v Přerově.

1988
Už za studií na gymnáziu
a poté na Filosofické
fakultě UP v Olomouci
zpívala s amatérskými
kapelami. Se skupinou
Damiján získala
interpretační Portu.

1991
Po přestěhování do
Prahy začala moderovat
na rozhlasové stanici
Evropa 2.

1993
První divadelní
zkušenosti získala
na jevišti Semaforu.
Vzpěti začala účinkovat
v muzikálech (např.
Dracula nebo Monte
Cristo).

**„Nemáte někdy pocit bezmoci?
Vždyť o takové věci, jako je stavba
školy pro postižené děti, by se měl
přece postarat především stát.“**

Je to pocit, který má několik pří-
chutí. Je úžasné, jak se děti radují
z absolutních maličkostí – že něco
voní, že mohou obdivovat nějakou
krásnou barvu nebo je zaujme zvuk.
Umí ocenit i legraci. Podvědomě si
uvědomuji, že to, co ony objevují
a obdivují, nejsou samozřejmosti,
vždy jsou to malé zázraky. Také mě
vždycky přiměje k zamyšlení, jak
spontánně vyjadřují lásku. Nebojím
se to tak nazvat, protože tak to je.
Okamžitě umí ocenit, když pro ně
něco uděláte. S úctou také pozoruji
práci učitelů, terapeutů, jejich tr-
pělivost a neustálou ochotu věnovat
se a učit děti s tak náročnými posti-
ženími.

**„Nemáte někdy pocit bezmoci?
Vždyť o takové věci, jako je stavba
školy pro postižené děti, by se měl
přece postarat především stát.“**

Netroufám si erudovaně odpově-
dět na tuto otázku – snad jen, že
stát by měl dopřát vzdělání úplně
všem dětem, takto postižené ne-
vyjímaje. Bohužel se tak neděje,
o to víc je třeba vyzdvihnout úsilí
zejména paní Dagmar Herrman-
nové, která si dávno na svá bedra
naložila tuto problematiku a vede
si naprosto senačně, dotahuje své
projekty do zdárných konců. Je za-
interesovaná do osobního příběhu
každého dítěte, které umístí do své
školy a školy Smiling Crocodile.
Má za to můj nesmírný obdiv
a respekt. Chtěla bych poděkovat



Už několik let
podporuje
školu a školku
pro děti
s kombinovaným
postižením
Smiling
Crocodile

**„Byla to
krásná práce
v příjemném
kolektivu
pod vedením
Michela
Fleischmanna,
který se
k nám choval
laskavě.“**

i všem lidem, kteří u příležitosti
adventního koncertu přispěli a stá-
le ještě přispívají.

**„O jakou práci jste kvůli pandemii
přišla?“**

Lituji všech svých závazků, abych
byla upřímná. Připravovat koncerty
není jen tak, je za tím spousta práce
managementu a pro nás hudebníky
je ta „pauza“ opravdu nekonečná.
Naše práce nás samozřejmě eko-
nomicky zajišťuje, ale zároveň je
to náš motor, něco, co máme rádi,
co nám dává energii, zážitky, díky
nimž pak můžeme rozzářit zase jiné
životy.

**„Na co se těšíte, hned jak se zase
bude moci zpívat a hrát?“**

Doufám a moc si přeji, aby nás
reálně čekala alespoň úspěšná let-
ní sezona, aby se něco dělo, aby se
hrálo, lidé se potkávali, povídali si
a společně se radovali, zkrátka, aby
si „dobili“ baterky.

**„Co děláte, když máte diář najed-
nou prázdný?“**

Těch deset dlouhých měsíců va-
řím, denně mám nějakou sportovní
aktivitu, uklízím, ale zase to ne-
přeháním, více čtu knížky, denně
si zpívám a korepetuji si nějaké
písničky, cvičím na housličky i na
klavír a chodím v podstatě za jaké-
hokoliv počasí ven, do přírody, což
mi dělá strašně dobře. Za ty uplynulé
měsíce mám za sebou i několik
milých benefičních akcí, streamo-
vaných koncertů a hodiny a hodiny
telefonních hovorů s rodinou a ka-
marádami. Snažím se držet si dobrou
náladu, příliš si nezoufat a hlavně
nedopustit, aby mě drtil strach. Na-
opak se snažím dodávat sílu těm, co
to vidí víc černobíle.

**„Dělat streamovaný koncert, a ne-
vidět přitom diváky, asi nebylo jed-
noduché...“**

Tak nějak jsem se naladila. Bylo
to, jako kdybych dělala přímý pře-
nos do televizní show. Snímají vás
kamery, divák u televizní obrazov-
ky se na vás dívá, ale nekomuni-
kuje. Diváka si musíte umět před-
stavit. S touto vizualizací to jde,
ovšem nenahradí to sounáležitost,
jakou zažíváte při živém hraní s po-
sluchači a diváky.

**„Neuvažovala jste o návratu za
rozhlasový mikrofon? Začínala jste
přece jako moderátorka.“**

To už je opravdu velmi dávno,
kdy jsem moderovala na Evropě 2
ještě v Celetné ulici a později
v Nádražní na Smíchově. Moc
ráda na tu dobu vzpomínám. Byla
to krásná práce v příjemném ko-
lektivu pod vedením Michela
Fleischmanna, který se k nám
choval laskavě a trpělivě nás učil
a zasvěcoval do tohoto světa. »

INZERCE

**únorové číslo
KONDICE**

pro ženy, které mají energii

kondice

VÍLA V RINGU:
NA TRÉNINKU
S BOXERKOU
FABIANOU
BYTVQI

JÍDLO PRO LEPŠÍ SEX:
CO JÍST, ABY VÁM
TO V POSTELI
KLAPALO?

**ŠKOLA
OTUŽOVÁNÍ**
PRO VECNÉ
ZMRZLE RUCE

**TERAPEUT
VOJTOK:**
TOUŽEBNÝ
TOUŽEBNÝ

**FIT
I V ZIMĚ**

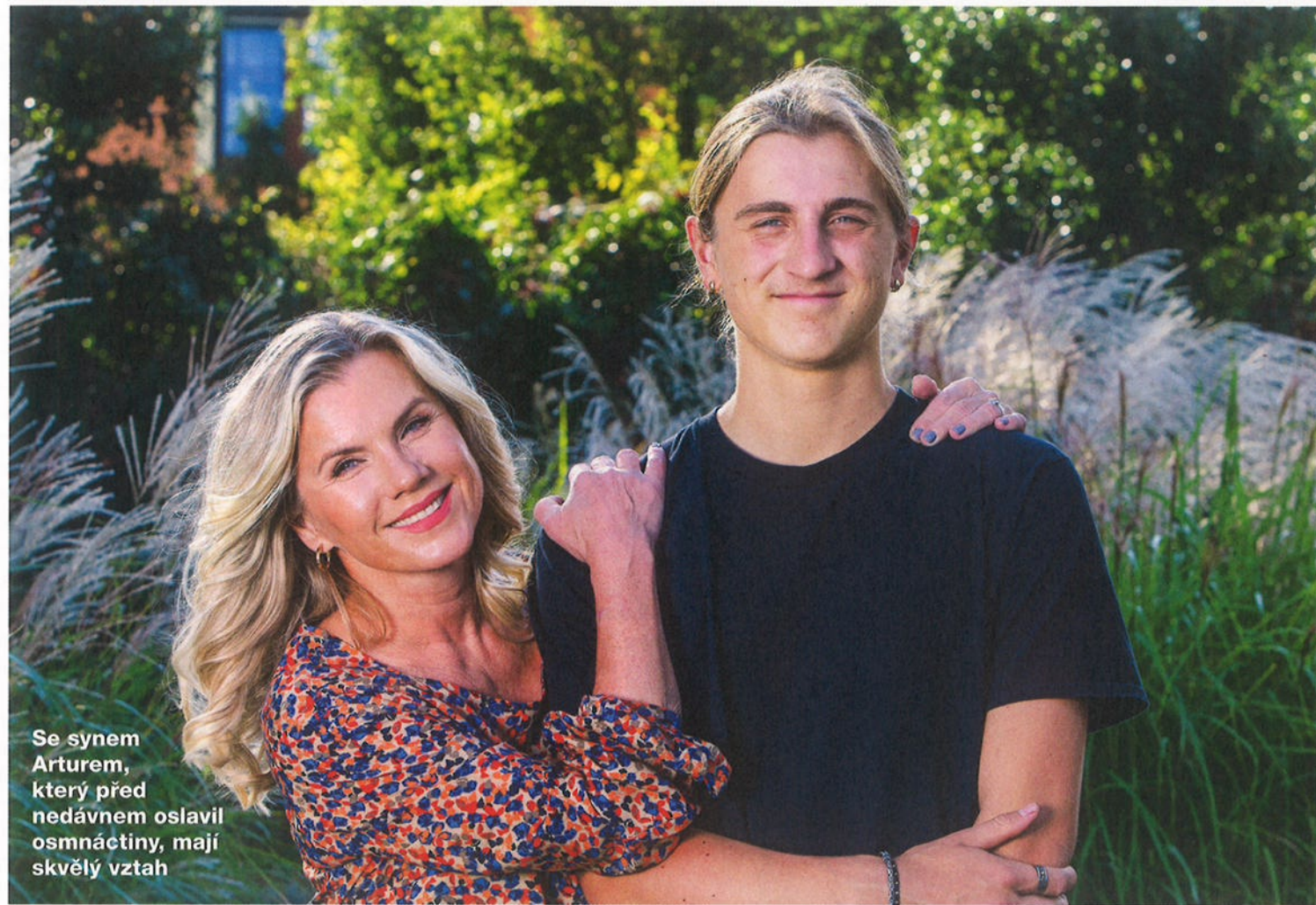
JÓGA PRO
OBNOVENÍ ENERGIE

PEVNÉ KRIVKY
S LUCI MINAROVOU

PRÁVIDLA ZIMNÍHO
BEHU

**právě
v prodeji**

www.kondice.cz



Se synem Arturem, který před nedávnem oslavil osmnáctiny, mají skvělý vztah

» Spousta dobře míněných rad mi utkvěla a pamatuji na ně dodnes. Byly to často připomínky, které kultivovaly moderátorův projev, týkaly se také podstaty sdělení, aby vždy vyzněla pointa a posluchač měl pocit, že to říkáte právě jemu, zkrátka aby ho to vtáhlo a udrželo jeho pozornost. Rádio jako takové mám ráda dodnes. Kromě Českého rozhlasu často ladím i Evropu 2, která si stále drží velkou poslecho- vost a v mnohém

„Chtěla jsem vždy alespoň dvě děti, ale to nezáleželo jen na mně.“

» A nezkusíte to?

Už před koronavirovým časem jsem dala o sobě vědět dramatur-

gům, že ve mně mají nejen věrného posluchače, ale také jistou moderátorskou zálohu. Jde jen o formát pořadu a načasování, protože rozhlas má svou strategii a v takovém ohledu nedělá rozhodnutí ze dne na den.

» Uměla byste se žít něčím jiným než zpěvem a herectvím?

Určitě ano, ale zatím nic takového neplánuji. Jsem zdravá, moje práce, kterou dělám třicet let, mě baví a naplňuje, tudíž doufám, že se k ní vrátím. Nepropadám skepsi a čekám na lepší časy. Umím zastat – samozřejmě nekvalifikovaně – spoustu jiných profesí, ale vůbec neuvažuji, že bych se tím chtěla žít. Budu se držet „svého kopyta“.

» Kdyby přišla velká láska, pustila byste ji plně do svého života?

1996

Vydala sólové debutové CD *Leona*.

2003

11. ledna porodila v Thajsku syna Artura.

2015

Zatančila si v soutěži České televize *StarDance*.

2017

Objevila se v show televize Nova *Tvoje tvář má známý hlas*.

Já si vlastně nic nepředstavuji. Troufám si říct, že jsem otevřená a vůbec bych se nebránila novému vztahu. Zásadní pro mě ale je se zamilovat, najít porozumění, toleranci a úctu u druhého. Bylo by bláhové se něčeho takového vzdát. Nechci ani pronášet žádná zaklínadla, proč se tak neděje. Třeba je to jen zkouška a jednou se tomu zasměju, jak dlouho jsem musela čekat.

» Přesáhla jste magickou padesátku, máte za sebou profesní úspěchy, hovoří se o vás jako o české muzikálové královně. Jste spokojená?

Do jisté míry cítím, že mám naplněný život, což ale neznamena, že už nemám žádné sny. Velmi toužím po krásných divadelních a koncertních příležitostech, po souznění s kolegy, kdy cítím, že to, co dělám, má smysl. Mám spoustu plánů a přeji si jen a jen dobré zdraví a pevnou vůli, abych se do nových úkolů zakousla nejen s chutí, ale i s obrovskou energií. ■

SERIÁL

Byla by z toho nejspíš další klasická pohádka o princezně, která hledá svoje štěstí. Jenže Bean se ráda napije a tohle je show od tvůrců *Simpsonových*. Takže na klasiku zapomeňte.

Rozčarování

Bean nedělá svému otci králi dvakrát radost. Místo toho, aby si hledala ženicha a věnovala se královským povinnostem, raději utíká do podhradí popíjet s přáteli v místní putyce. O tom, jakou dělá ostudu při cestě zpátky, lepší pomlčet. I když si princezna v neplechách bohatě vystačí sama, ke smůle krále si najde coby nové přátele elfa jmé-

nem Elfo, jemuž už bezstarostný život plný zpěvu a sladkostí leze krkem, a malého démona Luciho, jenž je doslova pro každou špatnost.

Nemusí se to zdát, ale legendární žlutá rodinka *Simpsonových* je s námi již více jak třicet let. A podle toho to taky vypadá. Jakkoli se scenáristé usilovně snaží, přeci jen už jde o příliš

vylouhovaný čajový sáček, než aby z něj šlo dostat něco vyloženě dobrého. Jak ale ukázal kultovní sci-fi seriál *Futurama*, jakmile dáte tvůrcům k dispozici nové postavy a prostředí, chytí druhý dech a znovu sypou nápady jako na běžícím pásu. Dva roky staré *Rozčarování* je zatím jejich poslední počín a je toho potvrzením. Pohádkové kulisy si autoři

užívají, do tradičních schém vnášejí s nadhledem dramata ze *Hry o trůny* a vždy překvňejí nějakým twistem.

Chvilí to ale trvá, než si se sedne. První epizody našla jí opatrně, ale pak je to velká komediální jízda. Nově na Netflixu již třetí řada a o seriál má jak české titulky, dabing.

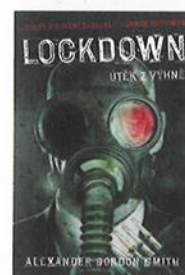


Král to s Bean nemá vůbec jednoduché

Tvůrci: Matt Groening, Josh Weinstein

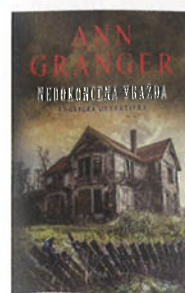
Hodnocení: ★★★★★

KNIHY



Příběhy z prostředí nejtvrdšího vězení na světě pro mladé delikventy – z místa, kde každý den probíhají kruté experimenty a strach ze smrti je ta nejmenší starost. V tomto vězení se ocitne i třináctiletý Alex, který je křivě obviněn z vraždy... *Lockdown* napsal A. G. Smith.

★★★



Nedokončená vražda od Ann Granger je šestým příběhem komisaře Cartera a inspektorky Campbellové z malebného koutu Anglie, který rozhodně osloví nejen všechny příznivce seriálu *Vraždy v Midsomeru*.

★★★★



Skupina Poetika uzavírá triologii písní a videoklipů *IDENTITY* se speciálními hosty. Po písničce Karavana s kapelou Mirai a *Elegie* s hostujícími Wolfhookers přichází s popovým songem *Cil*. Pozvání ke spolupráci tentokrát přijala stálá slovenská hudební scéna Katarína Knechtová, kte-

rá je velmi populární a známá i v Česku. Autorem textu je rapper kapely Poetika Eduard Rovenský. O produkci se postarali Dan Hrdlička a liberecký multiinstrumentalista Kenny Rough. Videoklip natáčený ve Vysokých Tatrách má na svědomí tradiční tvůrčí dvojice Ondřej Kudyn a Ondřej Brejška.



Dvojice mladých li vyrazila na Sněžku jen v teniskách a teplácích. Co vy na to?

To je jeden z českých fenoménů. Ne mám to rád, ono to často končí tragicky.

» Stalo se vám někdy, že jste přecenil své síly?

Mockrát, ale tímhle směrem ne! To dělám náš otec, který říká, že se obléká podle kalendáře.

Více na [Frekvence1.cz](#)